

Λέκην τεῶν κάλλισα καλύμματα
Ἦεν ἔακω, καὶ λόγος δ' ἀβρεῖα.
Τούτοις βριαῖς, ὡς εἶν' ἐνὸς
Ὀυρανῶ ἀστέρων μέλαθρον.

Ὡς ἀλλὰ καλὸν καὶ φίλον ἔθηκε δοῖν,
Οὕτω πεφρονᾶν τὸν περὶ ἀδὴν ἐκὼ,
Σεῦ γὰρ πρὸ ἀδ' ἀνδρωποὶ ἔσπευον
Πάντες, ἔμεν τε δοκεῖναι πηλός.

Ψυχᾶν ὀλέον μοί, καὶ βλεφάρων φίλε.
Ἦ κηρίω φάδους λυκίον παῖ.

Τὴν χερσὶ ἐυστατον Θεοῦ δεῖ
Λέκην ὑπαὶ κραδίᾳ σύριγγα.
καὶ πᾶς μεδερῆει μνάμονα ἄλιος
Ἦ δ' εὐχάριστον. λαδοβύνοισ τεῖν.
Ποδῶν χυρταῖς ἀκίεν ἄζω
Ποικιλότραυλα μέλητ' ἀείδω.

Κῦδος, κλέος, καὶ δόξα ἔη Θεῶν
Ἦ ἡμῶν ὅς οὐδέτιμον πόνος
Τούτῳ ἦ ἄλλοι χαίρουτ' ἀειδαίς
καὶ μελίγγον ἀλευθὴν ἐδάιν!

Christianj Haußlig Gort.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΣ
Praefatio.

Auribus hausisti, Petrum stellata corona,
Cecina: ego progrediens verba Latina lebo.
Scilicet ē iussu Rectoris Cecina Latinis
Natabo: rectam carmine delicias.
Vos modo nostrarum Dautores atq; Rectori
Musarum ad Nissum quisq; favete mihi.
Huc placidas aures, huc placidas vertite mentes,
Linguis atq; animis quisq; favete mihi.
Auscultate Viri: brevitatis fastidia tollet
Auribus: scicico quisq; favete mihi.
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΣ ΠΡΟΛΟΓΟΥ.
Κατέμνησθε ὅλους, ἐν ἰγίλιον γρεγίσι
Κατέμνησθε. Νανγί ἰτα μυνερα
Βίσημυς, αὐρατίσι ἀδ' ἀστρίσι
Κυνο δ' ἐδερίσι Κενίτορ πυέλλι.